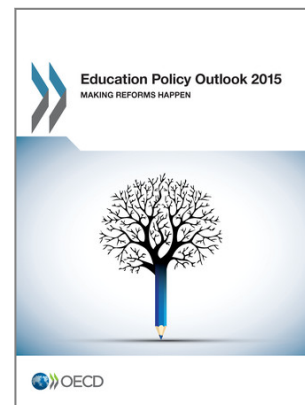

OECD *Multilingual Summaries* Education Policy Outlook 2015 Making Reforms Happen

Summary in Hungarian

Olvassa el a teljes könyvet az alábbi témában: 10.1787/9789264225442-en

Oktatáspolitikai körkép 2015 A reformok végrehajtása

Összefoglalás magyarul

Az OECD-országokban a közpénzek több mint 12%-át oktatásra fordítják. A nemzetközi felmérések – mint például az OECD tanulói tudást felmérő nemzetközi programja (Programme for International Student Assessment (PISA)) – szerint azonban jelentős eltérések figyelhetők meg a ráfordítások módjában és eredményeiben. Az oktatáspolitikai körkép 2015: a reformok végrehajtása c. kiadvány első kiadása a politikai döntéshozóknak és az oktatásügy egyéb érdekeltjeinek kíván segítséget nyújtani annak megismerésében, hogy más országbeli társaik miként reagálnak az általános kihívásokra, a sokszínű tanulói közösség oktatásától kezdve az olyan intézkedések bevezetéséig, amelyek elszámoltathatóvá teszik az iskolákat az általuk nyújtott oktatás színvonaláért. A jelentés részletesen megvizsgálja az OECD-országok által 2008 és 2014 között bevezetett mintegy 450 oktatási reformot. Bár ezek a politikák egyéni kontextusokban lettek kidolgozva, mégis inspirációul szolgálhatnak a saját oktatási rendszereik javítására hatékony módszereket kereső politikai döntéshozók számára.

Oktatáspolitikai trendek

Az OECD-országokban szinte minden ötödik 15 éves diák nem sajátítja el a mai társadalomban való teljes körű részvételhez szükséges minimumkézségeket. A közelmúltban bevezetett reformok mintegy 16%-a az oktatás színvonalának és egyenlő elérhetőségének biztosítására irányul. Sok ország a hátrányos helyzetű diákok vagy a sokszínű tanulói közösségeket oktató iskolák támogatását célzó politikákat helyezte előtérbe. Ilyenek például Új-Zélandon a maori és a pasifika lakosságot támogató tanulási programok, Angliában a hátrányos helyzetű diákok felzárkóztatását segítő Pupil Premium támogatás, Chilében pedig a preferenciális támogatásokról szóló törvény. Mindeközben Ausztrália és Lengyelország a kora gyermekkori oktatásban és gondozásban résztvevők számának növelésére, illetve a kora gyermekkori oktatás és gondozás színvonalának javítására koncentrált.

A jelentésben vizsgált reformintézkedések mintegy 29%-ának az a célja, hogy jobban felkészítse a diákokat a jövőre. Ennek érdekében számos ország szakképzési programjai színvonalának és relevanciájának növelésére, vagy munkaalapú képzési és gyakornoki rendszereinek bővítésére koncentrált. Portugália átfogó szakképzési stratégiát vezetett be, Dánia és Svédország pedig megreformálta szakképzési programjait. Sok ország annak biztosítására is vezetett be politikákat, hogy a diákok munkát találjanak vagy bekerüljenek valamilyen továbbképzésbe. Az oktatási rendszerek átláthatóságának növelése érdekében felülvizsgálták a nemzeti képesítési keretrendszereket is, sok esetben az Európai Unióval együttműködve.

Az országok kiemelt figyelmet fordítottak az iskolafejlesztésre is (a jelentésben vizsgált reformintézkedések 24%-a ezzel a kérdéssel foglalkozik) a pozitív tanulási környezetek kialakítása, valamint a színvonalas oktatógárda odavonzása és megtartása céljából. Prioritást élveztek a tanár vonatkozású politikák: Ausztráliában megalakították az Ausztrál Oktatási és Iskolavezetési Intézetet, Hollandiában pedig tanári programot dolgoztak ki. Franciaország és az Egyesült Államok a tanári alapképzés javítására koncentrált, Finnország pedig intézkedéseket vezetett be az iskolai személyzet

szakmai fejlesztését szolgáló rendszer létrehozására. Néhány skandináv országban és Japánban a tanterveket reformálták meg.

A reformok irányának és tartalmának meghatározásához az iskolarendszerek értékelésekre és felmérésekre támaszkodnak. A tárgyalt politikák mintegy 14%-a az oktatás ezen aspektusát vette célba. Chile és Mexikó például megerősítette az értékelést végző intézményeit. Olaszország a VALES projekt keretében politikákat vezetett be az iskolák belső és külső értékelését támogató eszközök és folyamatok kidolgozására.

Mivel az oktatási rendszerek irányítása egyre komplexebbé válik (a jelen adatállományban szereplő reformok 9%-a az irányítási kérdésekre irányul), néhány ország átfogó koncepciót dolgozott ki az oktatási rendszereire vonatkozóan (pl. Dániában a népiskolai (Folkeskole) reform vagy Kanadában a nemzeti szinten egyeztetett stratégiák és prioritások), vagy pontosabban meghatározta a feladatokat és a felelősségi köröket új intézmények létrehozása vagy a helyi irányítási rendszerek átszervezése (Észtország) révén. Gyakoriak voltak a finanszírozási reformok (a jelentésben vizsgált összes reformintézkedés 12%-a) rendszerszinten („Race to the Top” (Fel a csúcsra) az Egyesült Államokban és „Investing in the Future” (Befektetés a jövőbe) Németországban), intézményi szinten („Dignified Schools” (Méltóságteljes iskolák) program Mexikóban és iskolafinanszírozási reformok Belgiumban), valamint egyéni, tanulói szinten (Új-Zéland).

A politikák sikeres megvalósítása

Az oktatási reform csak megfelelően megvalósított politikák esetén lehet sikeres. Ez azt jelenti, hogy az értékelésekre és felmérésekre irányuló reformok támogatásához koherens keretrendszert kell létrehozni, biztosítva az elegendő kapacitást az értékelések lebonyolításához és értelmezéséhez az oktatási rendszer minden szintjén. A tanulási környezetben bevezetett újítások csak akkor lesznek sikeresek, ha konkrét tanítási és tanulási problémák kezelésére irányulnak. Az iskolák által nyújtott oktatás színvonalának javításához a politikáknak a tantermi gyakorlatok megváltoztatására, a külső nyomás és támogatás egyensúlyba hozatalára, valamint hosszú távú célkitűzések kidolgozására és végrehajtására kell koncentrálniuk.

Általánosabban nézve, a 2008 és 2014 között bevezetett reformintézkedések elemzése azt mutatja, hogy a legeredményesebb politikák azok, amelyek a tanulókra és a tanulásra irányulnak, növelik a pedagógusi kapacitást és bevonják az összes érdekeltet. A legtöbb OECD-országban főként a pedagógus-szakszervezetek és az üzleti szervezetek vesznek egyre nagyobb mértékben részt a politikák megvalósításában. A pedagógus-szakszervezetek strukturáltabb párbeszédet sürgetnek a kormányokkal, míg az üzleti szektor szorosabb kapcsolat kialakítására törekszik az oktatási rendszerekkel.

Az elemzés rámutat arra a fontos tényre, hogy az új politikák bevezetése után csekély a nyomom követés. A jelen adatállományban szereplő politikák mindössze 10%-ának mérték fel a hatásait. A politikák hatásainak szigorúbb és következetesebb mérése nemcsak költséghatékony hosszú távon, hanem a leghasznosabb, legkivitelezhetőbb és legsikeresebb oktatáspolitikai opciók kidolgozásához is elengedhetetlen.

© OECD

Ez az összefoglalás nem hivatalos OECD fordítás.

Ez az összefoglalás abban az esetben másolható, ha megemlítsre kerül az OECD szerzői joga és az eredeti kiadvány címe.

A többnyelvű összefoglalások az eredetileg angol ill. francia nyelvű OECD kiadványok kivonatos fordításai.

Az OECD on-line könyvesboltban díjmentesen állnak rendelkezésre: www.oecd.org/bookshop

További információ kérhető a Közügyi és Kommunikációs Igazgatóság Jogi és Fordítási Csoportjától: rights@oecd.org , fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Látogasson el honlapunkra: www.oecd.org/rights

[Olvassa el a teljes angol nyelvű verziót az OECD online könyvtárában, az OECD iLibrary-n!!](#)

© OECD (2015), *Education Policy Outlook 2015: Making Reforms Happen*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/9789264225442-en